

önskningar för din hälsa och välgång och förblifver alltid din dig älskande ömma och Egna

Broder
August.

72 C. H. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 29.IV
1830.

10 HUB, JVS handskriftssamling

Palo den 29 Aprill 1830.

Min Kära Janne.

Jag kan begynna med samma klagan som du begynner dit sednaste bref at vi så sällan brevväxla, då det tyckes at först vår värmen i Aprill uptinat dit bläckhorn. Medan jag är ute på resor så får Du Addressera dig till Mamma, Syskon el(le)r Wänner och då är det deras fel; I förleden vinter skref jag 2:ne el(le)r 3:ne bref då jag var hemma, och i vinter var H. Pijpponius mer än ett bref.

Äfven hafver Du af H:r Richardt som åsyna vittne fått höra det Marie är nu flyttad till någonting högre som Filosofi Studioser supponera, men aldrig kunna komma till full visshet; men vi som uti Härmä Filosofera med Gudomliga uppenbarelsen uti handen veta at hon gjordt ett godt byte, vi gråta glädje tårar efter bonde tron, och smeka ännu hennes kalla kvarlefva där hon ligger uti Salen och fryser; som Albertina sörger öfver.

Vore Du närmare borde du komma och dela våra käntslor och ned-sätta skin-kläderne uti förgångelsens bo, som sker den 11 Maj instundande. Endast fyra dagar hölt hon sängen för beständigt, men varit uti beständigt aftagande i synnerhet mot våren, men till själen hafver hon växt uti styrcka så at hon nu säkert är Promoverad till någon högre gradus än Du kan vänta af Faculteterne. Utan at röra hand eller fot afled hon uti en svimning med Lindrig upkastning, som jag lofvat henne. Du må vara öfvertygad at Mamma skött både hennes själ och kropp till sidsta stund; och jag varit blott Inspector och Curator. Vår Gud gör alting väl!

Dit tycke för det Filosofiska studium fagnar mig; det gör åtminstone samma nytta som bomull uti svaga öron at ej en kall vind aldeles fördärfvar dem. Så är ock det rena Förnuftets åskådning ett præservatif at ej den onda principen får inblåsa uti alla själens organer ett dödligt förgift som kallas uti medelklassen egenklokhet: Men utan syn, och utan hörsel blifver Du lika såsom Dina Filosofiska medbröder, såsom den så kallade uplyste världens Status bevisar, om icke Du först af Gudomelig uppenbarelse lærer Nosce teipsum. Will Du, sedan upsluka hela kunskapens trädet på godt och Ondt, så Wörda Plato och Socrates; älska Moses och David som Mamma sagt, *begrunda* Naturen, Mythologien och forn Historien, som är alt Gudomelig uppenbarelse; dock tro Evangelium blindt om Du ej ännu kan finna det höga däruti: dessa medel skola uplysa alla Filosof(iska) Systemers halt.

Jag får nu nämna at jag kommer at gå med Juno till London och sedan till Medelhafvet: Hermes Catechæsen så väl som mina öfriga Manuscripter får Du ärfva, sedan jag återsänder dem ifrån England. Jag hade nog önskat at komma till Helsingfors, men jag blef tvungen at omändra min plan; Den aktningssvärde Lagman Snellman hade bordt se dem, hälsa honom så kärt, äfven så Lector Keckman. Jag skulle haft 5 Texter af Stunden der andacht öfversatte på Finska at af honom öfversees som vore

nyttige för vår vridne allmogen.

Jag hinner ej mer än hälsa till Landsmänner och Wänner; med första skall jag skriva till H:r Borgström at Du får 50 R(iks)d(ale)r som jag betaler på din quitto, anvist på London eller Liverpool. Kärt hälsad af oss alla tecknar

C. H. Snellman

hälsa Appelgren

73 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 6.V 1830
HUB, JVS handskriftssamling

10

GamlaCarleby d. 6 Maii 1830.

Älskade Broder.

Ditt bref bekom jag i mandags d(en) 3. Du var då än(nu) okunnig om det du nu vet. Min farhåga Uppfyldes ty (värt) alt för snart, mycket snarare än jag kunnat föreställa mig, och hade jag det, vad hade jag ej gjort, men nu nu har jag ingenting gjort för att rädda en älskad syster så högt älskad, och alt hopp är nu förloradt, blott sorgens och saknadens tårar återstå, och den för hvilken jag uppofratt alt Lif, om jag ägt många hon är nu lemnad till Priis åt den grymma döden. tusende gongär svårare är det att vara skild i olyckans stund i från en Bror och vän vid hvars hjärta man skulle kunna utgjuta sina tårar och sin smärta, äfven det är en plågende tanke när jag tänker din ömma bror är utii samma belägenhet, du kan ej säga honom ett ord till tröst ei heller att han ej ensamt gråter, ty alla venner försvinna när, Olyckan kommer, ehuru många de tyckas vara under glada dagar vänder jag mina blickar hem där mötes mina blikar äfven af sorgens och Förskräckelsen, hos En Öm Fader, och moder jemte en ännu återstående värnlös syster som tyckes säga hjälp mig min goda broder, jag är ensam och har ej något annat hopp än dig. mig återstår dåck en njutning som är dig beröfvad min goda älskade Broder, memligen att ännu en gånggong se dessa af döden vanställda anlets drag af denna vår kära och Djupt saknade syster, äfven som att nedlägga i jordens Sköte nedlägga Qvarlevan af den goda bortgogna Själen, ej ett enda tröstande ord kan jag säga dig, ehuru väl jag kan inse din stora smärta, ty mitt hjärta är så fult. det behöfver så väl utgjuta sig På detta Papper ty torarne äro alla blått några äro blått qvar som vid skrifvandet till min enda hulda Bror och vän Flyta, jag har funnit hur svårt det är att ej äga dem.

20

30

40

Om söndagen reser jag Hem, Fru ahla har loft Mamma att komma dit, Cousin Carolina Snellman och Carin, jemte Flickorna Kyntzell Lärer äfven komma. Skrif goda broder till mig vid tillfälle — jag skall ofta förnya detta nöije, altid din egen, ömma, och tillgifna —

Broder August.

50